

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa H. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Izby Celnej w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania jej skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 czerwca 2015 r. oczywistą zasadnością tej skargi, ze względu na rażące naruszenie przez Sąd Apelacyjny art. 417 § 1 k.c. w związku z art. 87, 97, 7 i 9 Konstytucji, a ponadto – ze względu na rażące naruszenie art. 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa.

Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W okolicznościach sprawy nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa. Co do zarzutu strony skarżącej odnoszącego się do art. 417 § 1 k.c. w związku z art. 87, 97, 7 i 9 Konstytucji wynika to z zestawienia tego zarzutu z wyjaśnieniami, odnoszącymi się do kwestii stanowiącej jego istotę, zawartymi w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 marca 2015 r., P 4/14 oraz postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada III CZP 82/15 (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2015 r., V CSK 137/15 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2015 r., III CSK 288/15, 4 grudnia 2015 r., IV CSK 361/15, 8 grudnia 2015 r., IV CSK 382/15, 14 stycznia 2016 r., V CSK 394/15, 18 lutego 2016 r., V CSK 463/15, 19 lutego 2016 r., IV CSK 573/15, 21 kwietnia 2016 r., V CSK 641/16).

Podobnie nie odpowiada wymaganiom art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. podniesiony w skardze zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. W świetle ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska naruszenie art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. może stanowić podstawę skargi kasacyjnej tylko wtedy, gdy uzasadnienie wyroku sądu drugiej instancji dotknięte jest takimi brakami, które uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli kasacyjnej (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CSK 269/12 i 6 sierpnia 2015 r., V CSK 671/14), a w sprawie taki przypadek niewątpliwie nie występuje.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej strony powodowej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. 2013.1150 ze zm.) i art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013.461) i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800).